

سروده بیاد وطن عزیز (افغانستان)

کشور ما باع وبا غستان ما
گلشن ما نخل ونخستان ما

دشت وکوه و تپه هایت دلپذیر
جنگلات سبز و سروستان ما

شهرهایت پاد گاران گهن
مردی و همت ز دهستان ما

هر کجایت بهتر از دیگر بُوَد
گُر ز «اوبه» یا ز «قهمستان» ما (*)

لعل انگور هریوا دُر بُوَد
وز شمالی جمله تا کستان ما

از جنوب و شرق و غرب و از شمال
از همه صحراء و ریگستان ما

هر چه گوئیم از وطن کم گفته ایم
باغ ما این گلشن و بوستان ما

دیو شب را گو زملک ما برو
شب نمی زید به نورستان ما

یاد می آور ز تاریخ قدیم
هند و سند و ری و طبرستان ما

باز محمود دگر آید بدان !
زین وطن از شهر و کوهستان ما

کوچ مرگت را بگیر و دور شو
ورنه جای تست قبرستان ما

این صدا ، هرجا بلند باشد « عزیز »
از ولایت ها و شهرستان ما
پایان

محمد عزیز (عزیزی)

(*) اویه - یکی از السواليهای سرسیز و کوهی هرات است
قهمستان : نیز یکی از دهات بسیار زیبا و سر سبز اویه هرات میباشد .

یک شب به بیستم قوس - ساعت 22:30

1390-9-20 هجری شمسی مطابق پانزدهم محرم الحرام سال 1433 هجری قمری برابر به : 11-12-2011